

JIRÁSKŮV HRONOV

Včera v 16 hodin, bezprostředně po vztyčení státní vlajky, při němž zazněly tóny naší státní hymny, byl na hronovském náměstí oficiálně zahájen 48. ročník Jiráskova Hronova. Vzácné hosty a návštěv-

48. JH SLAVNOSTNĚ ZAHÁJEN

níky přehlídky přivítal předseda MěstNV v Hronově soudruh O. Cvrček, mezi nimi doc. dr. Milana Klusáka, CSc, ministra kultury ČSR, s. V. Smrekovou, zást. řed. odb. osvěty MK SSR, delegaci KV KSČ v Hradci Králové, vedenou tajemníkem pro ideologickou práci soudruhem Šípkem, delegaci VěKNV, vedenou místopředsedou VěKNV s. J. Pravdou, s. Joneše, tajemníka KOR v Hradci Králové, delegaci OV KSČ v Náchodě, vedenou tajemníkem pro ideologickou práci s. D. Hejnou, delegaci ONV v Náchodě, vedenou s. Z. Košvancem, místopředsedou ONV, dále přivítal zahraniční delegáty z deseti zemí, návštěvníky 48. JH a občany města.

Vzápětí se ujal slova ministr kultury ČSR doc. dr. Milan Klusák, CSc:

»Vážené soudružky a soudruzi, vážení spoluobčané,

setkáváme se dnes při zahájení 48. ročníku Jiráskova Hronova, celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů, organizované v rámci festivalu zájmové umělecké činnosti na počest 30. výročí únorového vítězství československého pracujícího lidu. V této souvislosti má a bude mít festival nesporně o to živější a působivější ohlas nejen v samotném (Pokračování na str. 2)

NAD LOŇSKÝM ROČNÍKEM JIRÁSKOVA HRONOVA

Na počest slavných výročí

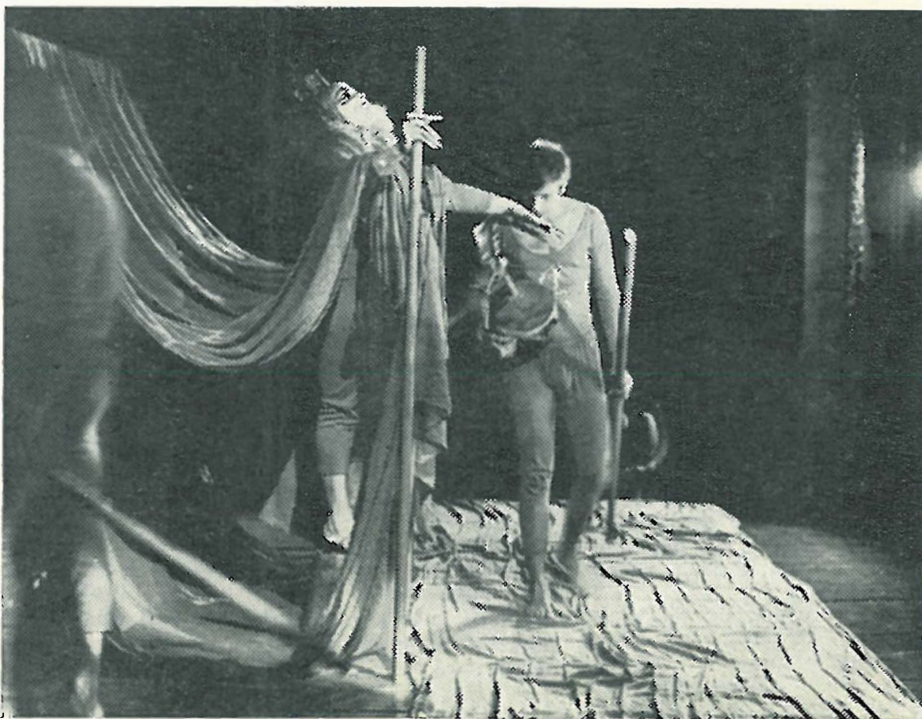
„Už po čtyřicátém sedmé byla nad Hronovem vztyčena vlajka festivalu Jiráskův Hronov — přehlídky českých amatérských divadelních souborů. Toto nevelké městečko v severovýchodních Čechách — rodiště spisovatele Aloise Jiráska — se stalo během necelého padesátiletí opravdovým hlavním městem amatérského divadla; v něm se odráží úroveň, cíle i charakter jeho tvůrčích sil.

Loňský 47. Jiráskův Hronov byl věnován dvěma slavným výročím — šedesátiletí Velkého října a třicetiletí únorového vítězství pracujících Československa. To ovlivnilo jak obecnou skladbu repertoáru, s nímž vystoupili vítězové soutěží z jednotlivých krajů, tak i neobyčejně vysokou náročnost poroty k jeho scénickému naplnění.

Největšího úspěchu dosáhl na přehlídce divadelní kolektiv z Rakovníka, který nastudoval hru (Pokračování na str. 4)

Odpoledního představení dramatisace části Martínkova románu Kamenný řád, kterou uvedl v pátek 4. srpna Divadelní soubor J. K. Tyl při ZV ROH Mostní obvod ČSD, Brodek u Přerova, se zúčastnili: zástupce vedoucího oddělení kultury ÚV KSČ soudruh J. Semín, soudružka A. Hiřmanová, pracovnice oddělení kultury ÚV KSČ a další hosté. Jejich návštěva potvrzuje zájem stranických orgánů o úroveň a neustálý rozvoj našeho amatérského divadelnictví, jejich podporu lidové umělecké tvořivosti a tvůrčí seberealizace socialistického člověka jako všestranně rozvinuté harmonické osobnosti.

-T-

W. Shakespeare: Koniec všetko napravi

(Pokračování ze str. 1)

Hronově a Východočeském kraji. Jako zde, tak i v desítkách a stovkách dalších obcí a měst naší vlasti se na přehlídkách, soutěžích, koncertech a výstavách, které tvoří náš dnes již tradiční festival lidové tvořivosti, prezentují svým uměním dělníci i technici, učni i studenti, družstevníci i příslušníci inteligence, lidé různých

48. JH SLAVNOSTNĚ ZAHÁJEN

profesí i věku. — Všem vám účastníkům a tvůrcům festivalu pak patří upřímný dík za to, že rozdáváte sobě i druhým životodárnou radost nabytou z vlastního tvůrčího činu.

Noše kultura a umění jsou dnes, po třiceti letech socialistického rozvoje umění široce prodchnuty hlubokou demokratičností. Socialistická společnost zabezpečuje, aby všichni lidé měli ke kultuře a umění široký přístup, aby mohli stále plněji využívat bohatství národního kulturního dědictví jako pramene poznání a duchovního naplnění, ale především jako základu pro rozvoj vlastních tvořivých schopností. V kulturní politice klademe tedy velký důraz jak na podporu všech forem zprostředkování uměleckých hodnot, tak i uplatnění všech druhů umělecké a kulturní lidové amatérské tvořivosti. Státní a stranické orgány a společenské organizace v tomto směru všestranně podporují rozvoj estetického cítění a umělecké tvořivosti lidu, která má u nás hlubokou a krásnou tradici. Na půl milionů občanů navštěvujících desítky tisíc hudebních, pěveckých, tanečních, divadelních a loutkářských souborů, filmových, fotografických a dalších kroužků — navazuje vlastní uměleckou tvorbou a činností, pro svou radost, a potěšení, na tradice domácího muzicování, deklamování, či folklórních zábav a slavností.

Teprve socialistická společnost plně docenuje společenský význam lidové tvořivosti nejen jako součásti národní kultury, ale také jako specifické a vysoce účinné součásti výchovy, formy seberealizace a všestranného rozvoje osobnosti. Vlastní tvořivá kulturní činnost obohacuje život člověka, činí ho krásnějším, plnějším a šťastnějším. Každý se o tom může přesvědčit právě zde v Hronově nebo ve Svitavách, při soutěži recitátorů v Prostějově nebo Písku, na festivalech lidových písní a tanců ve Strážnici či ve Východně, a na nepřeberném množství dalších podobných setkání.

Nejvýmluvnější odpovědí všem, kteří v krizovém období konce šedesátých let předpovídali této oblasti našeho kulturního života skomírání a brzký konec jako věci zastaralé a v moderním světě přežití, je skuteč-

V. MARTÍNEK - J. HAVLÁSEK: KAMENNÝ ŘÁD

Ústřední porota hodnotí

První inscenací 48. Jiráskova Hronova bylo představení divadelního souboru J. K. Tyl při ZV ROH Mostní obvod ČSD, Brodek u Přerova, který uvedl drama Vojtěcha Martínka a Jana Havláka Kamenný řád. Hned úvodem je nutno konstatovat, že přítomnost této inscenace na celostátní přehlídce amatérských divadelních souborů v Hronově je užitečná a prospěšná. A to ze dvou důvodů.

Především se letošní Hronov díky této inscenaci otevřel živým tématem z aspektu kulturně-politického aktuálním. Neboť nejde jenom o připomínku minulých dob, ale i o obecně platné lidské postoje a závažné myšlenky, jejichž sociální hodnota je trvalá. Samozřejmě, že hlavní zásluha v tomto směru připadá především epické předloze Martínkově, jejíž návaznost na velká díla českého kritického realismu je více než průkazná. A právě díla tohoto typu vždycky s vášnivým humanismem stranila zápasu prostých lidí proti každému útlaču, jejich boji za lidskou důstojnost a štěstí.

Jestliže tedy soubor z Brodku sáhl po dramati- zaci tohoto románu, byl postaven před nelehký úkol vyrovnat se nejenom s jeho myšlenkovou

V. Martínek: Kamenný řád

hodnotou, ale i právě s onou metodou kritického realismu. A to je onen druhý důvod, pro který je možné považovat uvedení Kamenného řádu na letošním Hronově za podnětné. Neboť je nepochybné, že současné amatérské české divadlo si s touto tradicí v tomto okamžiku své situace neví příliš rady. Jistá faktografičnost mnoha detailů jakoby v těchto hrách bránila v jevištním tvaru sklenout velký obraz plný emocionální i myšlenkové účinnosti. To se koneckonců projevilo i v inscenaci Kamenného řádu. Na druhé straně je ovšem třeba znovu připomenout, že tato metoda dovoluje hluboký herecký prožitek a že brodecký soubor v řadě výkonů se právě o toto citové splynutí s postavami opřel. Proto za pozitivum této inscenace lze především považovat její herecké typové obsazení, které vytvořilo dojemný příběh s výraznými sociálními aspekty a s jistou dávkou emocionálního poznávacího náboje. A ještě jedno je třeba podotknout. Jde o představení, kde profesionální pomoc byla minimální. A proto o to cennější je to příspěvek do problému tradice kritického realismu v současném amatérském divadle.

nost, že se za posledních 8 let její základna rozšířila o celých 70 % a díky spontánnímu zájmu lidí, v převážné míře mládeže, se dále živě rozvíjí.

Odrzem dalšího pokroku v oblasti kultury a umění dosaženého v posledních letech a postihujícího novou skutečnost i v oblasti profesionálního a amatérského divadelnictví je ne-

48. JH SLAVNOSTNĚ ZAHÁJEN

dávno přijatý zákon ČNR o divadelní činnosti. Národním výborům, stejně jako v celé oblasti KVČ společenským organizacím a dalším orgánům a institucím se tak i zde otevírají nové možnosti a zdůrazňují společenské odpovědnosti při dalším zkvalitňování a rozšiřování péče o tuto oblast, i ideologii i umělecký růst souborů a všestranné zabezpečování jejich činnosti. Již sám fakt, že ochotnickému divadelnictví se dostává takovéto zákonné úpravy v přímé souvislosti s profesionálním, svědčí o významu i perspektivnosti, které mu náš stát a naše společnost přikládá.

Významná akce, jakou v rámci amatérské divadelní tvořivosti pracujících představuje hronovský festival, ukazují košatý rozmach celé kulturní oblasti našeho společenského života, který se projevuje v nejrůznějších směrech a událostech a který musejí s uznáním konstatovat i mimo hranice naší země. Jejich hluboké zakorenění v našich národních historických tradicích i prostoupení životem současnosti nad jiné výrazně dokumentuje velkolepá výstava na Pražském hradě, uspořádaná u příležitosti 600. výročí úmrtí jednoho z největších českých králů — Karla IV. Hovořím zde o této naší významné kulturní události proto, že nejde jenom o historickou připomínku, ale v širokém záběru výstava znovu dokumentuje kontinuitu našich dějin, obrovskou tvůrčí sílu našich národů, strůjců hodnot, které i v kulturní oblasti jsou krásnou a výraznou symbolikou staletých zápasů o pokrok a svobodný a šťastný život. — Ukazuje vztah pokrokových a revolučních tradic naší minulosti a našich dnešních zápasů a tvořivé práce, kdy naše socialistická společnost ve svém budovatelském úsilí v leninském duchu přijímá a rozvíjí kladné a živé hodnoty z dědictví minulosti.

Velkolepá výstava na Pražském hradě ukazuje posloupnost nejvyšších hodnot naší historické existence jako je naše státnost, naše národní uvědomění, hrstka nad příslušností k našim národům, vědomí svobod a sociální a lidské spravedlnosti, kterých jediným oprávněným dědicem v součas-

(Pokračování na str. 3)

Páteční večer by si těžko někdo z amatérských divadelníků dovedl představit bez tradiční akce, pořádané Kruhem přátel Jiráskova Hronova: bez Ohně přátelství.

Hned po skončení večerního představení se členové souboru z Brodku u Přerova chopili pochodní a za doprovodu hudby se divadelníci spolu s mnohými hronovským občany v průvodu vydali do Jiráskových sa-

SYMBOL spolupráce

dů, aby vyjádřili svoji lásku k divadlu a k lidem, pro které hrají, aby potvrdili svůj aktivní podíl na kulturním rozvoji naší společnosti. Tuto myšlenku — po úvodním poslechu Kainarova Českého snu — vyjádřil dokonale šéfredaktor Javiska Dr. Vlado Štefko, který před zapálením ohně promluvil. Připomněl, že rok 1978 je rokem mnohých výročí, která významně zasáhla do kulturního života našich národů a určila jejich společný vývin. — Uvedl především 60. výročí vzniku Československé republiky a pokusil se o pohled na vzájemnost, která se od této doby projevowała v oblasti divadelní a která se vyznačovala paletou jevů, problémů a témat. Na začátku vzájemné spolupráce stály vedle sebe dvě kultury zcela rozdílné úrovně: vyspělé české divadelnictví na jedné straně a nepřítliš rozvinuté a pouze ochotnické divadelnictví slovenské na straně druhé. Nebylo proto divu, že kultura česká se stala pro slovenskou vzorem a že velký význam pro rozvoj slovenského divadelnictví měli čeští divadelníci, kteří tehdy přišli na Slovensko a přinesli s sebou potřebné organizační i umělecké zkušenosti. Rozvoj slovenského divadla po r. 1918 byl obrovský, zatímco ještě v roce 1919 bylo odehráno pouze 391 představení, již o rok později pracovalo 1539 stálých souborů a uvedlo na 3000 inscenací. Bylo založeno Ústředí slovenských ochotnických divadel a v roce 1923 tradice celoslovenských soutěží. Spolupráce ÚSOD a ÚMDOČ zůstala za první republiky více méně formální, protože politická situace nedovolovala prohloubit ji.

Nová etapa spolupráce nastala po osvobození, kdy už vedle sebe stály dvě rovnocenné kultury a kdy se začala realizovat snaha po společné koordinaci ochotnického hnutí za uplatňování zásad osvětové činnosti. Z. Nejedlého. Již r. 1946 na Hronově vystoupil jako host slovenský soubor a od roku 1947 se stala účast slovenských souborů na festivalu pravidelnou. Slovenské divadlo bylo schopné svůj původní vzor zpět-

W. SHAKESPEARE: KONIEC VŠETKO NAPRAVÍ

Ústřední porota hodnotí

Zelenečský sůbor pri inscenácii Shakespeareovej málo frekventovanej komédie Koniec všetko napraví celkom evidentne opustil pietne uctievaného Shakespeara básnika a vrátil sa k Shakespeareovi divadelníkovi. Takto najstručnejšie by sa dal charakterizovať cieľ režisérovej úpravy textu. Začrel do zdrojov, z ktorých čerpal aj samotný autor — tj. zo zdrojov domácej anglickej a importovanej talianskej ľudovej komédie. No pritom mal stále na zreteli, že hru inscenuje dnes a s mladými ľuďmi. Znamená to, že napriek všetkej burleskosti, veselíu a javiskovej buffonáde nerezignoval na v podstate vážnu myšlienku o tom, že láska (a každý ľudský vťah, čin, úsilie), ktoré je zmanipulované, vyvzdorované, „zorganizované“ nemá nielen dlhé trvanie, ale ani žiadnu hodnotu. — Teda koniec, ktorý len zdanlivo všetko napraví. Na konci príbehu stojí Helena (a tá tu nie je kladným hrdinom, lebo sa prehršuje na prirodzenosti ľudského citu i konania) i Bertram ako dvojica stroskotancov, ľudí sklamaných a podvedených — samými sebou, ale aj okolnosťami podmienenými spoločnosťou, ktorú tu reprezentuje kráľovský dvor a k nemu pridružené dvory. Na zázelenie tejto len veľmi schematicky naznačenej myšlienke využil režisér a výtvarník J. Bednárík bohato orchestrovaný aparát z typu ľudovej komédie a poďarilo sa mu vytvoriť dielo cieľavedomého smerujúceho k syntetickému divadlu, emancipovanému od literatúry, uznávajúce divadlo nie ako odnož literárnej tvorby, ale ako samostatný umelecký druh s vlastným systémom a jazykom.

Zelenečské predstavenie bolo užitočnou súčasťou JH 1978, ktoré prinieslo veľa podnetov a v mnohých ohľadoch bolo priam štúdiom hodným predstavením. Má aj svoje problémy — predstavilo nám silnú režisérsku osobnosť (J. Bednárík je mladým hercom v Krajového divadla v Nitre a pamätníci ho pamätajú ako výborného. Nizzia v Mandragore súboru Bratislava NIVY), oddaný, disponovaný, nadšený sůbor, ktorý svojou hereckou skúsenosťou stačí na zdelenie základných významov predlohy. No zatiaľ ešte nedospel k žiadúcej syntéze perfektosti hereckého výrazu (najmä vo verbálnom prejave) a štylizovanej situácie. No fakt, že sůbor začal študovať adaptáciu Gogolových Mŕtvych duší, svedčí o tom, že si uvedomuje potrebu rozšíriť svoj herecký register.

(Pokračování ze str. 2)

né době a v současných podmínkách je socialistická společnost, socialistický člověk. — V tomto směru celou svou koncepci může být příkladem pro přístup i k jiným kulturním a ideovým aktivitám.

I naši kritici na Západě musejí přiznat, že takový pozoruhodný a mocný kulturní vzmach, kulturní tvorba, již jsme svědky v literatuře, hud-

48. JH SLAVNOSTNĚ ZAHÁJEN

bě, výtvarnictví a jaké představení výstava na Pražském hradě a současně celý náš dnešní život, jehož součástí je i váš festival spolu s dalšími a dalšími lidovými uměleckými festivaly a kulturními aktivitami, prochnutými vnitřním, optimismem a sebestotou, může docílit jenom zdravá, konsolidovaná společnost, která ví, co chce, a která to dokáže realizovat. I to je odpověď různým kruhům a lidem, kteří by chtěli právě nyní v srpnových dnech podněcovat opětovné pomlouvání a útočení proti naší socialistické vlasti a jejímu mírovému, tvořivému úsilí.

Přihlášení se k opravdovým lidovým hodnotám naší kultury, a naší společnosti vůbec, představuje i jiráskovská tradice Hronova, která navazuje

Z HISTORIE

CARLO GOZZI

Rozený benátský aristokrat a slavný dramatik Carlo Gozzi zemřel zapomenut. A přece — v Benátkách byl za svého života hýčkan, obdivován a oslavován: znovu obnovil tradici improvizované komedie — Comedie dell' arte. Stal se stálým autorem herecké skupiny Antonia Sacciho, jeho pohádky byly v Benátkách oblíbeny a slavily velký úspěch. Tři pomerance, Havran, Král jelenů — to jsou názvy některých z nich. Nejoblíbenější pak byla Turandot.

Po rozpadu herecké skupiny Sacciho v roce 1782 přestává Gozzi psát a lidé na něho zapomínají, protože nová doba si žádá nové divadlo. Roku 1806 Carlo umírá.

Dnes na něho však už nezapomínáme. Jeho vliv na světovou kulturu byl tak výrazný a tolik dalších významných tvůrců — autorů a režisérů — z jeho díla čerpalo a čerpá. Vracel se k němu Schiller, Lessing i Hofmann, vracel se k němu Ostrovskij, Puccini i Wágnr, vracela se k němu sovětská avantgarda. Vraceli se k němu i naši divadelníci — a vracejí se stále. V jeho comedii dell' arte nacházíme cenné prvky pro výraz moderního lidového divadla.

(Pokračování ze str. 3)

ně ovlivňovat a přinášet mu hodnotné podněty. Obě kultury společně bojovaly za třídní uvědomělost a angažovanost divadla ve společenském životě a únor 1948 je zastihl ideově připravené na další potřebný program. Vyvinulo se divadlo vskutku lidové, aktivně se podílející svým tvořivým úsilím

SYMBOL spolupráce

na budování naší socialistické společnosti. „Ať jsou výsledky a další činnost našich divadelníků čisté jako ten oheň a dál přinášejí užitek naší socialistické vlasti“ — tak zakončil s. Štefko svůj pěkný projev.

Zástupci KPJH, zástupce slovenských a zástupce českých ochotníků pak společně Oheň přátelství zapálili a hudba zahrála k poslechu všem, kteří se s myšlenkou Ohně přátelství ztotožňují. -aga-

VČERA

■ Včera odpoledne celým náměstím zaznívaly radostné tóny dechového orchestru. Zpívající klarinety a křídlovky přilákaly velký počet posluchačů, návštěvníků Jiráskova Hronova, před budovu Jiráskova divadla, kde měla koncert Hornická hudba ZK ROH Důl Zd. Nejedlý z Malých Svatoňovic. V hodinovém koncertě dechová hudba a její sólisté převedli ze svého širokého repertoáru kromě několika přednesových a pochodových skladeb také známé české lidové písně, a oblíbené populární operetní melodie. Koncert měl velký úspěch, orchestr a sólisté byli odměněni srdečným potleskem. -f-

■ Členka redakce loňského zpravodaje Eva Slováková, která se letošní přehlídky bohužel nemůže zúčastnit a mnohým bude jistě chybět, ukázala, že Jiráskovy Hronovy jí přirostly k srdci a vzpomíná: poslala telegram, v němž všechny účastníky srdečně zdraví a 48. Jiráskovu Hronovu přeje mnoho zdarů a úspěchů. -r-

■ Bez velikého zájmu místních hronovských občanů by festival těžko mohl existovat. Jedním z nich je mladý aktivista přípravného výboru Jan Novák, jehož hlas denně několikrát slyšíme při vysílání festivalového zpravodajství v městském rozhlase a setkáváme se s ním před odpoledními i večerními představeními před oponou, kdy nám představuje účinkující soubor, vzácné festivalové hosty a přeje nám v hledišti příjemné umělecké zážitky. Upřímně mu za jeho cenou práci děkujeme. -r-

DNES a ZÍTRA

DNES

- 16.30 hod. Karlo Gozzi:
KRÁL JELEŇOM
DS ZK ROH TESLA Liptovský Hrádok
Jiráskovo divadlo
- 16.30 hod. Swingový orchestr SZK Tepna Náchod
Jiráskovy sady — pódium
- 18.30 hod. Uvítání DS Hýbl ZK ROH Železničářů
Česká Třebová
Jiráskovo divadlo
Patronát: Ved. závodu a ZV ROH
VEBA 08 Police nad Metují
- 19.30 hod. Carlo Gozzi:
KRÁL JELEŇOM
DS ZK ROH TESLA Liptovský Hrádok
Jiráskovo divadlo
- 20.00 hod. Filmové představení
Vítězný lid
Jiráskovy sady — pódium
- 21.00 hod. Společenský večer — ZK Slávie
- 22.00 hod. Beseda se souborem a rozloučení
OU ČSSD — jídelna
- 22.00 hod. Zasedání poroty

ZÍTRA

- 8.00 hod. Přípravný výbor
Klub Jiráskova divadla
- 9.00 hod. Diskusní kluby — ZDŠ
- 9.00 hod. Scénografická škola
Učňovská škola
- 9.00 hod. Klub pro zahraniční delegáty — ZDŠ
- 16.30 hod. A. Volodin: Jiráskovo divadlo
DULCINEA Z TOBOSY
DS Hýbl ZK ROH Železničářů Č. Třebová
- 16.30 hod. Staropadolská dechovka
ZK ROH MAJ Hronov
Jiráskovy sady — pódium

NAD LOŇSKÝM ROČNÍKEM JIRÁSKOVA HRONOVA

Na počest slavných výročí

(Pokračování ze str. 1)

A jitra jsou zde tichá Borise Vasiljeva. Vřelé, upřímné herecký členů souboru, promyšlená práce režiséra, byly vysoce oceněny diváky i porotou, která kolektivu udělila dvě ceny: Cenu ministerstva kultury České socialistické republiky („za emociální ztvárnění významných humanistických myšlenek“) a Ústředního výboru Svazu československo-sovětského přátelství („za nejlepší inscenaci sovětské hry“).

S velikým úspěchem se setkala i druhé sovětské drama Zapomeňte na Hérostrata Grigorie Gorina, nastudované souborem pražského Ústředního domu kultury železničářů.

Se zaujetím byla přijata rovněž hra Kdež jest, Ábele, bratr tvůj Julia Edlise, která řeší závažný problém odpovědnosti člověka k vlasti.

Aktuálními etickými problémy byly charakterizovány inscenace dramát českých autorů Oldřicha Daňka (Válka začíná po přestávce) a Jana Jílka (Silvestr)).

Divácky zajímavé a přitažlivé bylo vystoupení dětského divadelního kolektivu — žáků Lidové školy umění v Gottwaldově, kteří nastudovali zábavnou, přitom však poučnou pohádku Jaroslava Bařinky, Smrť na hrušce. Všechno bylo doplněno a proloženo písničkami a tanci; představení mladých z Gottwaldova vneslo do programu festivalu neobyčejnou živou strunu.

Jako host vystoupil na scéně slovenský kolektiv ze Spišské Nové Vsi, který nastudoval Zlatý děšť Jána Soloviče.

Aktuálnost tematiky a žánrová mnohostrannost hronovského festivalu, vysoká úroveň herecké a inscenační práce, byla deníkem Rudé právo charakterizována jako „významná kulturně politická akce, která pomáhá rozvíjet tvůrčí síly pracujících v duchu principů socialistické kultury“.

S. I. Vostoková
Zahraniční literatura č. 2/78 — překlad z ruštiny
-ek

(Pokračování ze str. 3)

na nejlepší pokrokové tradice ochotnického divadelního hnutí. Navazuje na revoluční a lidové poslání našeho umění a kultury, které pomáhala rozvíjet velká osobnost našich dějin, prof. Zdeněk Nejedlý, spojený i se stanovením koncepce Jiráskových Hronovů i v oblasti amatérské divadelní činnosti.

48. JH SLAVNOSTNĚ ZAHÁJEN

Téže koncepce, kterou dnes vy, naši ochotníci dále rozvíjíte v úsilí o nový rozmach různých forem divadelních aktivit, o vytvoření divadla ideově umělecky hodnotného, v dramaturgii i inscenacích a dávající našim lidem radost, krásu i poučení. Tímto svým úsilím, které všestranně podporujeme, se zapojujete do naplňování socialistického společenského poslání celé naší kultury.

Toto poslání naší kultury je i posláním celé zájmové umělecké činnosti, kterou s. Husák na XV. sjezdu KSČ charakterizoval jako prostředek rozvoje tvořivosti lidu ve všech oblastech, jako nedílnou součást socialistického životního způsobu, jako formu účasti pracujících na rozvoji kulturního bohatství naší společnosti.

Soudružky a soudruzi, jsme jistě všichni rádi, že zde nyní můžeme být přítomni jedné z významných každoročních akcí, uskutečňování usnesení XV. sjezdu KSČ v oblasti umění a kultury. Jsme všichni společně hrdi na to, že i touto hronovskou kyticí ochotnické divadelní tvorby můžeme přispět k bohaté kulturní a umělecké žni letošního 1978 roku. V tomto duchu přeji 48. Jiráskovu Hronovu plný umělecký úspěch.

Dovolte mi ještě, abych na závěr jménem svým i jménem ministerstva kultury ČSR s díky ocenil velké úsilí východočeských krajských, okresních a městských stranických a státních orgánů, jakož i všech účastníků festivalu na přípravě dobrých podmínek pro tuto divadelní přehlídku, na níž si podají ruce ve společné umělecké, aktivistické a slovenští umělci a kulturní pracovníci, tvůrci našeho ochotnického divadla.

Stejně upřímně chci spolu s poděkováním pozdravit vás všechny hronovské občany, kteří svým zájmem a podporou festivalu prokazujete svůj vřelý vztah k naší kultuře, k vašemu městu a vůbec k rozkvětu naší socialistické vlasti.

JIRÁSKŮV HRONOV, zpravodaj Celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů - číslo 3. - Připravili. M. Marek, A. Gasparičová. - Vydává Přípravný výbor. - Vytiskly Vč. tiskárny, provoz 13 Hronov. - 6. srpna 1978. - Cena 1 Kčs.

Povoleno VČKNV č. 183/kult./78/a.